

ACORDS DE LA COMISSIÓ DE FILOSOFIA PER A LES P.A.U.

- 1-. Model d'examen i criteris de correcció
- 2-. Temari de les P. A.U.: llistat d'autors, lectures i camps temàtics
- 3-. Procés d'implantació dels successius temaris

1-. MODEL D'EXAMEN I CRITERIS DE CORRECCIÓ

Estructura de l'examen de cada convocatòria
Es proposaran 2 opcions cadascuna amb 2 autors d'un dels blocs del temari vigent (integrat per 4 blocs de 2 autors): l'alumne triarà i contestarà l'examen d'1 autor del bloc que decidisca. La duració de l'examen serà d' 1 hora i 30 minuts .
Model d'examen
Cada examen constarà d' un text i quatre qüestions : el referent fonamental de les dos primeres serà el text i el de les dos últimes el <i>camp temàtic</i> delimitat en relació amb el pensament de l'autor.
Textos d'examen
Fonts dels textos: El text serà un fragment d'una selecció prefixada de lectures de filòsofs . Per evitar textos d'examen massa llargs el fragment podrà estar escurçat internament amb la indicació corresponent per advertir-ho.
Qüestió 1 ^a
Puntuació: fins a 2 punts
Tipus de qüestió: Tret que la qüestió sol·licite, excepcionalment, la reconstrucció d'un argument a partir d'un enunciat concret del text, la seua formulació invariable se expressarà en aquests termes: «Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor».
Criteris de correcció: En qualsevol de les dues possibles formulacions (invariable o a partir d'un enunciat concret del text), s'ha de valorar la capacitat per a mostrar amb claredat l'estructura argumentativa o expositiva del text . D'acord amb el criteri general precedent, la síntesi que es demana com a resposta ha de mostrar que s'ha comprès: <ol style="list-style-type: none">1. Quines són les idees o els arguments principals del text.2. Com es relacionen entre ells dins de l'estructura expositiva o argumentativa, per a arribar a la tesi o conclusió general. Valoració: Els dos criteris valen igual, fins a un punt cadascú.
Qüestió 2 ^a
Puntuació: fins a 2 punts
Tipus de qüestió: Definició d'un terme (o dos, si estan relacionats) present al text. Formulació invariable: «Definix el(s) terme(s relacionats), partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor».
Criteris de correcció: S'ha de valorar la capacitat per a definir termes filosòfics o expressions, analitzant-los a partir de l'ús que se'n fa en el text. <ol style="list-style-type: none">1. La resposta ha d'incloure expressament una definició del terme proposat (o, si és el cas, dels dos proposats, aclarint la seua relació).2. La definició ha d'elaborar-se a partir de la informació que ofereix el text i fent referències explícites a l'ús que s'hi fa del terme o dels termes.3. L'explicació del terme o dels termes s'ha de complementar amb el coneixement general so-

bre ells derivat de l'estudi de la filosofia de l'autor.
Valoració: La valoració dels tres criteris serà igual, fins a un terç dels dos punts cadascú.
Qüestió 3^a
Puntuació: fins a 5 punts
Tipus de qüestió: Redacció sobre un tema de la filosofia de l'autor del text.
<p>Criteris de correcció:</p> <p>S'ha de valorar la capacitat per a desenvolupar el tema proposat centrant-se en la seua formulació concreta i aplicant el coneixement general que es té del text complet i de l'autor que s'han tractats a classe.</p> <p>1. Els continguts de la redacció han de respondre a la formulació de l'enunciat, sense digressions innecessàries i en el desenvolupament s'ha d'incloure l'explicació i la justificació de les idees exposades.</p> <p>2. L'exposició de la redacció ha de ser alhora clara i ordenada.</p> <p>Valoració: El primer criteri es valorarà fins a 3,5 punts i el segon fins a 1,5 punts.</p>
Qüestió 4^a
Puntuació: fins a 1 punt
<p>Tipus de qüestió: La seua formulació invariable serà la següent:</p> <p>«Comenta breuement qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que juges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.»</p>
<p>Criteris de correcció:</p> <p>S'ha de valorar la capacitat per a aplicar o relacionar el pensament de l'autor amb qualsevol dels aspectes suggerits en la pregunta.</p> <p>1. Es valoraran els continguts d'interès filosòfic exposats.</p> <p>2. Es valorarà l'originalitat de la proposta de l'alumne i l'exposició reflexiva i justificada en què s'eviten respostes memorístiques o estereotipades.</p> <p>Valoració: Els dos criteris valen igual, fins a 0,5 punts cadascú.</p>

2-. TEMARI DE LES P. A.U.: LLISTAT D'AUTORS, LECTURES I CAMPS TEMÀTICS

PLATÓ
<i>La República</i> , lectura parcial del Llibre VI (&&18-21, des de 506 ^b) i del Llibre VII (&&1-5, fins a 521 ^b)
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dualisme epistemològic. 2. Dualisme ontològic. La teoria de les idees i la idea de bé. 3. Dualisme antropològic. Teoria de la reminiscència. 4. Ètica platònica. L'intel·lectualisme moral. 5. Teoria de l'educació. Matemàtiques i dialèctica. 6. Teoria de l'estat just i del filòsof governant.
ARISTÒTIL
<i>Ètica a Nicòmac</i> , Llibre II
<ol style="list-style-type: none"> 1. Felicitat, bé i virtut. 2. Les excel·lències del caràcter o "virtuts ètiques" i la seua relació amb les "virtuts dianoètiques". 3. La finalitat pràctica de l'<i>Ètica a Nicòmac</i>: acció, hàbit i caràcter. 4. La relació entre les excel·lències del caràcter i el plaer: l'educació de les inclinacions. 5. El model moral: l'home excel·lent. 6. Les excel·lències del caràcter com a termes mitjans: la individualització de l'excel·lència.
EPICUR I SÈNECA
Epicur: <i>Lletra a Meneceu</i> Sèneca: <i>De la vida benaurada</i> (només &&1-16)

Concepcions d'Epicur i Sèneca respecte de les següents qüestions:

1. La filosofia, la saviesa, el savi.
2. Coneixement, aparença, opinió. Raó i sentits.
3. La naturalesa, l'univers. El destí. El futur. La mort. Déu, la religió.
4. El bé, la felicitat, la virtut. La tranquil·litat d'ànim.
5. El plaer com a principi moral en Epicur. Crítica de Sèneca.
6. Desig, necessitat. Llibertat, autarquia.

TOMÁS D'AQUINO

Summa theologiae, I-II, q. 94, articles 1 a 6

1. El mètode escolàstic en filosofia: la qüestió disputada.
2. Les fonts clàssiques de la llei natural.
3. Essència i contingut de la llei natural en Tomàs d'Aquino.
4. Caràcters de la llei natural: universalitat, immutabilitat i indelebitat.
5. La llei natural tomista i el iusnaturalisme.

DESCARTES

Discurs del mètode, Parts I-II-III-IV

1. El mètode cartesià: ideal matemàtic de certesa, dubte metòdic i criteri de veritat.
2. Concepte d'idea en Descartes i els seus tipus.
3. Concepte de substància en Descartes i els seus tipus. Arguments demostratius de l'existència de Déu i del món.
4. Dualisme antropològic. Mecanicisme i llibertat.
5. Moral provisional.

HUME

Extracte del Tractat de la naturalesa humana, paràgrafs 1-25. Exclosos: Prefaci i des del paràgraf 26 (des de «Després d'haver consignat aquest extrem...») fins al final.
Investigació sobre els principis de la moral, Apèndix 1 «Sobre el sentiment moral»

1. La ciència de la naturalesa humana: filosofia natural i filosofia moral com a ciències.
2. Teoria empirista del coneixement. Impressions i idees.
3. Crítica de la causalitat. Causalitat i llibertat. Creença i sentiment.
4. Sentiment i moralitat.

KANT

Crítica de la Raó Pura, Pròleg a la 2^a ed., des de l'inici (B VII) fins a «...i la filosofia en filodòxia» (B XXXVII)

1. Anàlisi transcendental del coneixement científic.
 - 1.1. Condicions del coneixement científic.
 - 1.2. Concepció transcendental de l'*a priori*.
 - 1.3. El gir copernicà.
2. Crítica transcendental de la metafísica.
 - 2.1. La distinció entre *fenomen* i *noümen*.
 - 2.2. Sentit negatiu de la crítica: limitació de l'ús teòric de la raó als *fenòmens*.
 - 2.3. Sentit positiu de la crítica: defensa de l'ús pràctic de la raó.
 - 2.4. Metafísica, crítica i il·lustració.

ROUSSEAU

Professió de fe del vicari savoia, paràgrafs 1-153 (paràgraf següent al diàleg entre el Raonador i l'Inspirat, que conclou amb «*adhuc no estaria segur de la seva existència*»).
Exclosos: Introducció i des del paràgraf 154 fins al final

1. Rousseau i l'orientació pràctica de la filosofia. La crítica a la Il·lustració: conceptes de raó i progrés.
2. Antropologia: l'"home natural". Llibertat i perfectibilitat.
3. Els articles de fe. Déu i la noció d'ordre.
4. Sentiments morals. Fonaments de la universalitat moral.
5. Ser i parèixer. Amor de sí, amor propi i harmonia.
6. La Teodicea. La història i el problema del mal.
7. Religió natural i religió revelada. La crítica al fanatisme religiós.

NIETZSCHE

Crepuscle dels ídols: «El problema de Sòcrates», «La "raó" en la filosofia», «Com el "món verdader" acabà convertint-se en una fàula», «La moral com contranaturalesa» i «Els "milloradors" de la humanitat»

1. «*Crepuscle dels ídols*»: crítica de la cultura occidental.
 - 1.1. Crítica de la moral i de la religió.
 - 1.2. Crítica del concepte de Déu. El nihilisme.
 - 1.3. El vitalisme. La voluntat de poder i el superhome.
2. «*Com es filosofa a martellades*»: crítica de la filosofia.
 - 2.1. Crítica de la racionalitat decadent.
 - 2.2. Ésser i esdevenir. Aparença i realitat o "veritat".
 - 2.3. Crítica del món metafísic.

MARX

Manifest comunista, parts I i II

1. Crítica del capitalisme: conceptes fonamentals i supòsits antropològics.
2. El materialisme històric. Conceptes fonamentals: relacions de producció, forces de producció i modes de producció.
3. Teoria de classes i ideologia.
4. Història i canvi social: de la societat burgesa a la societat comunista.
5. El marxisme com a filosofia de la praxis.

S. DE BEAUVOIR

El Segon Sexe, Introducció i Conclusió

1. Hermenèutica pròpia de l'existencialisme de Beauvoir.
 - 1.1. Lectura feminista de la dialèctica hegeliana de l'amo i de l'esclau: la dona com l'*Altra* en la societat patriarcal.
 - 1.2. Concepte de *subjecte situat*.
 - 1.3. Mètode regressiu-progressiu en l'anàlisi de la condició femenina.
2. Problematització de la categoria *dona*.
3. El factor cultural com a factor decisiu en l'anàlisi de les causes de l'opressió de la dona.
4. Educació i evolució col·lectives per a assolir l'autonomia de les dones i la reciprocitat de les relacions entre homes i dones.

ORTEGA Y GASSET

Meditación de la técnica

1. Saber científic, saber universitari i saber tècnic.
2. Sentit, límits, avantatges i inconvenients de la tècnica.
3. Perfils de la tècnica: a) estar i benestar; b) la tècnica com a producció de la superfluïtat; c) la tècnica com a estalvi de l'esforç.
4. Naturalesa i vida: a) vida natural, vida inventada; b) naturalesa, món, circumstància; c) projecte de vida. Raciovitalisme. Perspectivisme.
5. Oci i negoci: la tècnica, el fer-se a si mateix i els estils de ser humà.
6. Les coses i llur ésser: precosa, cosa, instrument, animal, ésser humà.
7. Els estadis de la tècnica: tècnica de l'atzar, de l'artesà i del tècnic.
8. Tecnicisme antic i modern.

3-. PROCES D'IMPLANTACIÓ DELS SUCCESSIUS TEMARIS

Cursos 2009-10 a 2011-12 (3 cursos)		Des de 2012-13 (mínim 3 cursos i revisió al tercer)	
Plató	Epicur-Sèneca	Plató	Aristòtil
Descartes	Hume	Descartes	T. Aquino
Kant	Rousseau	Kant	Nietzsche
Nietzsche	Marx	Ortega	S. de Beauvoir

NOTA INFORMATIVA

SOBRE LES TRADUCCIONS: Els especialistes indicaran públicament les traduccions de cada text que es consideren fiables i, entre elles, la traducció de què s'extraurà el fragment de l'examen.

SOBRE ELS CAMPS TEMÀTICS: Amb els camps temàtics del pensament de cada autor es pretenen establir els límits dins dels quals els especialistes poden fixar els temes per a la redacció.